

ἐαυτοῦ τὸ Νοόμετρον τοῦ κ. Κασσιμάτη, ὁ κ. Φιλήμων ἓνα ἡμεροδείκτην τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔχουσι βαρόμετρον καὶ θερμόμετρον μένοντα ἀπαθῆ πρὸς οἰανδήποτε ἀτμοσφαιρικὴν μεταβολήν, ἐγὼ εἶχον λάβει ἀρθρα τινὰ τοῦ γνωστοῦ οἰκονομολόγου, ἵνα δυνηθῶ τοῦλάχιστον εἰς τὰ νέφη νὰ ἐννοήσω τὸ ὕψος αὐτῶν, μόνος δὲ ὁ κ. Μυριανθούσης πανήρως φερόμενος ἠθέλησε νὰ ὠφεληθῇ καὶ χρηματικῶς ἐκ τοῦ ταξειδίου παραλαβὼν πολλὰς μετοχὰς τοῦ Λαυρείου διὰ νὰ ... ὑψωθῇ.

Ὅταν ἀνυψώθημεν, ἀγνοῶ διατί, ἡ τετράγωνος καλαθὶς μοὶ ἐφάνη ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν κιβωτὸν τοῦ Νῶε. Ὅταν ὁμως ἐνεθυμήθην, ὅτι ἐκείνη περιεῖχεν ἐξ ὅλων τῶν ζώων ἀμέσως ἐξηγήσα τὸ πρᾶγμα . . . ἐκλαμβάνων τὸν ἐαυτὸν μου ὡς Νῶε.

Ἀπὸ χιλίων μέτρων.

Ἄμα ὡς ἐφθάσαμεν εἰς ὕψος χιλίων μέτρων τὸ ἀεροστάτον ἔστη σχεδὸν ἀκίνητον, τότε ἤρξατο ζωηρὰ συζήτησις μετὰ τοῦ κ. Νέγρη καὶ τοῦ κ. Φιλήμονος περὶ τῶν παρελθουσῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ὡς ἦτο δὲ ἐπόμενον διηρέθημεν εἰς δύο ἀντιμαχόμενα μέρη. Ὁ κ. Μυριανθούσης ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ κ. Νέγρη καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ κ. Φιλήμονος. Ἐκεῖνοι μᾶς ἐφώναζον «Νέγρης-Λαός!» καὶ ἡμεῖς ἀπηντῶμεν διὰ τοῦ κλασικοῦ «Αἰὼν!»

Ἐγκαταλείψας μετ' ὀλίγον τὴν συζήτησιν ἔς τρεῖς τὸ βλέμμα μου πρὸς τὰς Ἀθήνας ἐπωφεληθεὶς τῆς ἡρεμίας τοῦ ἀεροστάτου. Διὰ γυμνῶν ὀφθαλμῶν βλέπω τὸν κ. Εὐαγγελίδην περιερχόμενον τὰς ὁδοὺς τῆς Πλάκας καὶ ἀναγινώσκοντα ἐφημερίδα τινὰ, ἥτις εἶχε δύο τυπογραφικὰ λάθη.

— Κενώσατε, φωνάζει ὁ κ. Σπελτερίνη διακόπτων τοὺς ρεμβασμούς μου. Ἐννοεῖτε εἰς τοιοῦτο πρόσταγμα τί ἡδύνατο νὰ κάμῃ ὁ κ. Μυριανθούσης, ἐὰν ἦτο ἀφηρημένος; εὐτυχῶς δὲν ἦτο καὶ ἐκένωσεν ἓνα σάκκον χώματος . . . ἐντὸς τῆς καλαθίδος.

Ἀπὸ τρισχιλίων μέτρων.

Ἐνεκα τῶν κενώσεων εὐκόλως δύναται νὰ συμπεράνῃ τις, ὅτι ἀνυψούμεθα καταπληκτικῶς. Ρεῦμα ἀέρος μᾶς ἔφερε πρὸς τὴν Πεντέλην, αἰφνης ἄλλο πρὸς τὰ Πατήσια ἄλλο πρὸς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἄλλο πρὸς τὸ Φάληρον.

— Διάβολε! ἀνακράζει ὁ κ. Σπελτερίνη, ὁ δὲ κ. Μυριανθούσης ἔκαμε τρεῖς τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Πῶς μεταβάλλεται εὐκόλως ἡ ἀτμοσφαῖρα!

— Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε, προσέθηκα ἐγὼ, νὰ ἰδῇτε πῶς μεταβάλλεται ἡ πολιτικὴ ἀτμοσφαῖρα. Σήμερον μία ἐφημερίς εἶνε ὑπουργικὴ, αὔριον ἀντιπολιτευομένη, τὴν ἐπομένην δὲν τὸ ἔχει γὰρ τίποτε νὰ γίνῃ πάλιν κυβερνητικὴ καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐγνωρίσατε τὸν κ. Μίλησιν;

— Ὁχι.

— Ἐὰν τὸν ἐγνωρίζατε δὲν θὰ σὰς ἐφάνιντο ποσῶς παράδοξοι αἱ τοιαῦται μεταβολαί.

Πρὸς στιγμὴν καὶ πάλιν ἔστημεν ἀκίνητοι. Μόλις διακρίνω τὸν νέον σύλλογον τῶν δημοσιογράφων, τὸν κ. Παρασκευαΐδην καὶ τὸν Λυκαβητόν, ὅστις μοὶ φαίνεται ὡς κῶνον ἄντεστραμμένος. Ἡ πόλις εἶνε λευκὴ καὶ οὐδεμία ὁσμὴ ἀκούεται ἐκ τοῦ παρὰ τὴν Βουλὴν δημοτικοῦ ἔργου. Ὑφ' ἡμᾶς βλέπομεν νέφη τὰ ὅποια παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ κ. Φιλήμονος ἀποδεικνύονται ἀπλουστεράτη σκόνῃ.

Ἡ κάθοδος.

— Ρίψατε τὸ τελευταῖον βλέμμα σας, διότι θὰ κατέλθωμεν, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Σπελτερίνη, ρεῦμα δὲ ἰσχυρὸν ἀέρος μᾶς ὤθει εἰς τὴν θάλασσαν. Ὡς εἰς τὴν κάθοδον τῶν μυρίων, ἐφώναζαμεν ὅλοι: θάλασσα, θάλασσα!! καὶ ἤρχισαμεν νὰ τρέμωμεν ἐκ τοῦ φόβου.

— Μὴ φοβεῖσθε, ἔλεγε διαρκῶς ὁ τολμηρὸς ἀερονάυτης, μὴ φοβεῖσθε· θὰ πέσωμεν εἰς αὐτὸ τὸ κίτρινο χωράφι, κοντὰ εἰς τὸ ἄσπρο χαρτί.

Καὶ τῷ ὄντι! Κατήλθομεν πλησίον τοῦ λευκοῦ χαρτοῦ. Ἀφοῦ ἐζητωκραυγάσαμεν ὑπὲρ τῆς «Οὐρανίας» καὶ τοῦ κ. Σπελτερίνη ἐκ περιεργείας ἔλαβον τὸν ἐπὶ γῆς χάρτην, ὅστις ἦτο τεμαχίον ἐφημερίδος. Ἐρρίψα ἐν βλέμμα ἐπ' αὐτοῦ καί, ὡς τῆς σατανικῆς συμπτώσεως! ἀνέγνων εἰδοποίησιν τοῦ χαρτοπωλείου Πάλλη καὶ Κοτζιά περὶ πωλήσεως «χάρτου καθαριότητος» λιανικῶς καὶ χονδρικῶς. Δὲν γνωρίζω ὁποῖαν σχέσιν ἔχει ἡ εὑρεσις αὕτη τοῦ τεμαχίου χαρτοῦ πρὸς τὸν φόβον μας, γνωρίζω ὁμως, ὅτι ἀπεχωρίσθημεν ἵνα μεταβῶμεν ἕκαστος δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς τὰ ἴδια καὶ συνηντήθημεν πάντες αἱ ἄλλοι ἐκτὸς τοῦ κ. Σπελτερίνη εἰς τὸ εἰρημένον χαρτοπωλεῖον.

Ἐσπερόγραφον.

Ἀγνοῶ, ἐὰν εἶνε ἀληθές, τὸ ἔμαθον ὁμως ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς.

Ὁ κ. Μυριανθούσης εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ταξειδίου τοῦ ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ ἐν δῶρον εἰς τὸν κ. Σπελτερίνη. Ἐρευνήσας τὴν βιβλιοθήκην του εὑρε μετὰ τῶν ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν του βιβλίων καὶ τὸ Πηθάλιον. Ἐδίπλωσε λοιπὸν αὐτὸ ἐντὸς ἐφημερίδος καὶ τὸ ἀπέστειλεν εἰς τὸν τολμηρὸν ἀερόπορον μὲ τὴν διάπυρον εὐχὴν νὰ τῷ χρησιμεύσῃ πρὸς ὁδηγίαν τοῦ ἀεροστάτου.

Τσοπανάιος

Ο ΑΡΓΙΛΛΙΟΣ

Ποτὲ δὲν ἐφαντάσθηκα, ποτέ

Πῶς θὰ βρεθῇ θνητὸς εἰς τὴν ὑφήλιον,

— Ποῦ κι' ἂν περνᾷ ὡς κἀποια *autorité* —

Γιὰ ἄργυρον νὰ πάρῃ τὸ ἀργίλλιον!

Μ' ἀφοῦ διὰ σπουδῆς καὶ διδαχῆς

Τὰς γνώσεις του ν' αὐξήσῃ δὲν ἐφρόντισε,

Ὡς εἶπέ τις τὰ μάλα νουνεχής,

Κι' αὐτὸν τὸν Χαρατζῆν ὑπερηκόντισε!

Ἀργύρης Χαξιώτης.

